

AK-29

Třetí ročník, sedmadvacáté číslo, datum tuhé, cena osvětimská

Spolupracovali: odnepaměti Kačur, Karel Jesenius Cháb, stále žádoucí Panáček a Santa Claus

Rozhovor s Jiřím Kačurem, kolesem na moři se pohupujícím**Nazvěte démona, kterého máte uvnitř sebe.**

SNAD JSEM JE MÍVAL, ALE NYNÍ NA TO JIŽ NEMÁM ČAS. VYMETL JSEM TO PRYČ, ALE VRÁTIT SE TO MŮŽE KDYKOLI. JÁ UŽ CHCI BÝT JAKO ZURČIVÝ HORSKÝ PRAMEN. TO JE VŠE.

Nakolik jste schopen nenávisť a nakolik ochoten?

NENÁVIST NAKONEC STEJNĚ K NIČEMU NEVEDE A MÁM OBAVU, ŽE NA STARÁ KOLENA BUDU MUSET DÁT ZA PRAVDU JEŽÍŠI, ŽE LÁSKA JE VŠE, CO POTŘEBUJETE. TO JE VŠE.

Bude vaší poslední myšlenkou chuť si zakouřit?

POVÍM VÁM JEDNU ZAJÍMAVOU HISTORKU A TO O MUŽI, KTERÝ VYSKOČIL Z OKNA, PROTOŽE NEMOHL KOUŘIT. POVĚDĚL MI TO MILAN NA NAŠEM HOLEŠOVICKÉM DVORKU, KDE JSME SI ZAŠLI ZAKOŮŘIT. K DOKRESLENÍ SITUACE BYCH VÁM ŘEKL, ŽE MILAN VYRŮSTAL PO DĚCÁCÍCH A NIC MOC PĚKNÉHO V ŽIVOTĚ NEZAŽIL. MOŽNÁ TAKÉ KVŮLI SVĚMU VZEZRĚNÍ. PŘEDSTAVTE SI TRPASLÍKA ZE SNĚHURKY, KTERÝ SE VRÁTIL Z OSVĚTIMI A MÁTE TO. NO A MILAN MI ŘEKL, ŽE ZA JISTÝCH OKOLNOSTÍ, KDY, NEVÍM VLASTNĚ PROČ, SI NEMOHL ZAPÁLIT, TAK ŽE SE HO ZMOCNIL TAKOVÝ VZTEK, ŽE Z TOHO PROSTĚ VYSKOČIL Z OKNA. TAK JSEM SE HO ZEPTAL, CO PROŽÍVAL ZA LETU A ON NA TO, ŽE NIC, ŽE TO BYLO STRAŠNĚ KRÁTKÝ A PO DOPADU BYL ÚPLNĚ MIMO A POTOM PŘIŠLA BOLEST. TAKŽE VÁŽNĚ NEVÍM, CO MNE POTOM MŮŽE NAPADNOUT.

Dokázal byste souložit s Hitlerem.?

NEDOKÁZAL, PROTOŽE MNE MUŽI FYZICKY NEPŘITAHUJÍ, ALE I KDYBY TOMU BYLO JINAK, NEMŮŽU ŘÍCI, ŽE BY MĚ HITLER PŘIPADAL JAKO ATRAKTIVNÍ TIP A TO NEMÁM NA MYSLI VŮBEC JEHO KARIÉRU A DALŠÍ OKOLNOSTI. HODNOTÍM HO PROSTĚ JAKO MUŽE. MYSLÍM SI, ŽE SE V JEHO OKOLÍ DALY TAKÉ NALÉZT PĚKNÉ POSTAVY, ALE ON MEZI NĚ URČITĚ NEPATŘIL. VEMTE SI TŘEBA TAKOVÉHO STAUFENBERKA ANEBU RÖMMELA. KONEC KONCŮ TAKÉ POLNÍ MARŠÁL PAULUS MĚL NĚCO DO SEBE, ALE HODNĚ TOHO TAKÉ UDĚLALY TY NACISTICKÉ UNIFORMY. NĚKDE JSEM SI PŘEČETL, ŽE ALESPOŇ NĚKTERÉ Z NICH NAVRHOVAL HUGO BOSS. ANO, ANO PŘESNĚ ON A JESTLI SE NEPLETU, TAK MÁM V ŠATNÍKU JEDNU SPOLEČENSKOU KOŠILI PŘÁVĚ OD BOSSE.

Antikvářovo povzdychnutí nad nevyhnutelnými zákonitostmi ideálna a také nad tím, že v tom klidně může mít prsty i ideálno nejideálnější neboli Bůh, ale Bůh může znít někomu poněkud nepatřičně a tak klidně můžeme místo Boha položit vše a právě tady nám začíná ten problém, jelikož pod tím vším se může skrývat ledacos a kdo se třeba jen letmo seznámil s teorií množin v podání matematika Cantora, ten musí pocítit ledovou hrůzu a děsivý strach, protože různá množství už jenom svojí mnohostí na sobě a v sobě nesou nejednu pozoruhodnou vlastnost a přitom všechny tyto vlastnosti intimně souvisí s množstvím a představte si, že ta množství mohou být převelice rozmanitá a některá z nich i nekonečná a teď si představte naprosto vše, co může nějak být a co nějak také již bylo a co nějak ještě bude a odmyslete si od toho všelijakou kvalitu a soustřeďte se pouze na kvantitu a tak každou tu entitu, která nějak byla, je nebo bude proměňte v bod a na vše ostatní zapomeňte. Začněte třeba Měsícem, ano hle a pomocí naší operace z něho máme jeden bod, ale měsíců máme...

Knižní doporučení které navazuje na předcházející úvahu a proto budeme i zde pokračovat v proměňování všeho v body, ...ale měsíců máme mnoho a nemyslím tím měsíce v roce anebo měsíce planety Jupiter anebo všechny měsíce všech planet v našem vesmíru a dokonce ani ty budoucí měsíce budoucích planet, ale mám na mysli stále a pořád ten náš důvěrně známý Měsíc. Také měsíční fáze nějak jsou a jsou tedy nějak jsou a také veškeré přechody mezi těmito fázemi a také tyto stavy se mohou proměnit v body označující počet všeho nějak jsou a nyní si můžeme do těch bodů klidně převést všechny elementární částice a bůhvíco ještě a bezpochyby nám začne docházet, že počet všeho bude naprosto nepředstavitelný a to vůbec nemluvíme o počtech ideálních, které nějak zaměstnávají naše mysli a samozřejmě už vůbec ne o počtech, které by mohly zaměstnávat mysl nejideálnější a tady už se přestáváme jaksí vůbec dopočítávat a na našem počítadle praskají pružiny a vypadávají kuličky, neboť taková množství jsou již mimo jakoukoli představivost, ale vlastně tady také nějak jsou i se svými pozoruhodnými vlastnostmi, o nichž převelice koncizně a přesně pojednává právě Cantorovo pojetí a je-li tady, neříkám naschvál ve vesmíru, ale tady, neboť náš vesmír může být pro to vše příliš malý anebo také zbytečně veliký, nějak toto vše, pak jedině Bůh by snad byl schopen si s tím nějak poradit a koneckonců je právě on tím čím je, tedy jsoucím.

Definice problematiky

Tichá noc, přesvatá noc, znělo ulicemi. Měli jsme tu Vánoce, čas lásky a odpuštění. Čas úsměvů a pohlazení. A ano, minulý čas je tu od toho, abychom se ujistili, že už je to pryč. Ta nálož krásné pospolitosti byla už v některých ohledech věru nesnesitelná. Při nákupu rohlíků být neustále atakován přáním veselých Vánoc od zhnusené prodavačky, která musí doma napéct cukroví, osmažit řízek, namíchat salát, nakrmit tu svou bandu před rozkladem a ještě ji obdarovat nějakými umělohmotnými šunty, aby ta láska byla také sakra trochu hmatatelná, a přitom musí svou existenci lámat zrovna o vaše chtění rohlíků. Aby to čert spral.

Vedle předoběšenecky se tvářící prodavačky čpěl do prostoru Santa Claus, tvář Vánoc, ač tak uměle aplikovaná, protože aplikovat Ježíška, bylo by na tuto dobu příliš odvážné. Ježíšek nedělá HO HO HO, Ježíšek není roztomile oblečen, Ježíšek nemá k ruce povoz se soby, Ježíšek jen trpělivě visí na kříži, jeho HO HO HO znělo by jako skřípot odsouvaného víka rakve, jeho spržení by bylo probodené hřeby. Depresivní tvář Vánoc. Možná by se jich začly děti bát, což by byla jediná výhoda.

Zkomerčnění (no jo, už je to tu) Vánoc, tohoto náboženského vrcholu uplynulého roku, odkazuje elegantně na pověrečné konspirace, při kterých vás může napadnout, že minimálně finanční svět řídí Židé. Nikdy není takové světové haló, když přijde doba Chanuky. Židé si cvičně hrají na náboženské vytržení a přitom vánoční čas křesťanům přeorali elegantně na opulentní žraní sebe samých. Kdyby ovšem konspirace měli co do sebe. Po jejich odpárání člověku zbude jen zoufalství jedněch i druhých, kdy jedni se vykašlali na všechny mantinely a rozjeli sakra party, na kterou jsou zváni všichni bez rozdílu a druzí se stále snaží držet prastaré víry v to, že Bůh, Bůh opravdu existuje, ač důkaz je pouze v tom, že to někdo tvrdí a jiný to tak zase cítí. Trapní nemusí být nutně oba, ale většinou jsou.

Kurvení filmového vkusu

Film. Doporučit film. Upozornit na dílo, které předýchá spolu s lidstvem zbytek historie. Ale proč? Aby se mělo nynější lidstvo čím zabavit? Aby se mohlo elegantně pronudit až do hrobu? Zapomenout na tu chvíli, že okolo hledící osoby se rozlézá prostor, který je tak neměnný, tak nudně a hrůzně neměnný? Proč? S internety zrušit i útky před vlastní osobou. Všichni jsme jedineční a neopakovatelní. Proč také opakovat chybu, alespoň v tom má prostor dostatečnou inteligenci a stejnou chybu znovu neudělá. Hledá se dokonalá osobnost, ale vy to nejste. Tím si můžete být zcela jistí.

Lehněte si na postel. Zavřete oči a pusťte si film se sebou samými v hlavní roli. Kolik tam bylo hollywoodských lásek? Kolik roztrhaných těl? Kolik šilených honiček po přeplněném městě. Kolik posledních kulek v hustě vypadajícím bubinku vaší pistole? Zažili jste vůbec něco vzrušujícího? Nebyl to jen sled něčeho, na co by se koukat prostě nedalo, podepsal by se pod to režisér? Po hodině promítání vás popadne chuť začít přeskakovat tolik průhlednou pointu. Narodil se, rostl, onanoval, našel si práci, měl děti, onanoval, umřel. Takových variací na stejné téma. Taková všeprostopující nuda. Kde je v tom Bůh? Kde je v tom Harry Potter? Kde je v tom transformace vědomí? Kde jsou ty zástupy ufonů, kteří křížují naše obilná pole, ale o natěšený zrak ani jednou nezavadí.

Doporučit film, jehož pointa je tak předpokládátná. Ale jistě, happy endu se nedočkáte, nebudte naivní. Ale jistě že ne, ani ten posmrtný život si neužijete, nestačí prostě konstatování, že nic takového není? Že je to jen trapnost strachu ze smrti? Není nic vzácného na osobnosti, která vám byla uměle vybudována. Jen pracovník. Fachman. Otrok. Výdělečná součást ničeho směřující nikam.

Hledejte se zavřenýma očima ve svém životě Boha. Nalezli jste ho? Echt, to byla jen náhoda, to nebyl Bůh. Hledejte dál a dál. Nenechte se pobízet. Nalezli jste ho? To byla jen vaše směšná naivita.

Dál. Neustávejte. Neodvádějte svou mysl do mantry, do transcendentální sráčky, do čaker, do vlastní duchovnosti, jedná se jen o úlevu, která vám ve výsledku přitíží. Máte Boha?

Možná má v ruce propisku, možná se sklání nad formulářem, možná hledí zrovna na vás, možná krouží hlavou a označuje pokus o dokonalost právě u vás za fatální omyl.

Možná jste namydlení, možná jen žijete, abyste umřeli, jak se vám s tím žije?

Poetické třestění

AUS

In lieblicher bläue bluet...

HÖLDERLIN

**WAS IS GOTT?UNBEKANNT,DENNOCH
VOLL EIGENSCHAFT IS DAS ANGESICHT
DES HIMMELS VON IHM.DIE BLITZE NEMLICH
DER ZORN SIND EINES GOTTES.JEMEHR IST EINS
UNSICHTBAR,SCHIKET ES SICH IN FREMDES...**

Zprávy z jiné společnosti

* Ďáblové, křičel zemědělec Pulec.

* Ježíš Kristus, nové čisticí skvrny ve vašich kolébkách. Stačí nanést a vše jako mávnutím kouzelné hůlky zmizí.

* Dost bylo ovulačního diktátu! Pryč s vajíčky!

* Na protest proti diskriminaci mužů si omotal Karel Vzporný vlastní chámovody kolem čela a zaběhl v rekordním čase Maraton. Bylo mu to hovno platné. Diskriminuje se vesele dál.

* Ďáblové, křičel řezník Pozník.

* Transcendentální pátá dimenze ojebala svět a nepřišla. Přišla jen pátá dimenze šilenství a zoufalství. Pokrok jako prase, poznamenal Jiří Žízni, z ničeho jsme transformovali do ničeho. Projevovat díky uvědomělému prostoru můžete střelbou do dětí a psů.

* Mezi pavoukovitými došlo k pohybu směrem doprava. Ministerstvo dopravy reagovalo dementem.

* 21.12.2012 se uskutečnil den mezinárodního rozčarování. S fáborky tento svátek oslavili převážně na Klatovsku. Klatovským výrobnám průvod děkuje za sponzorský dar dvou tun prošlých briošek. Příští rok se všichni těší na repete.

* Ďáblové, křičel strážník Právník.

Dětské okénko

Co je vaší budoucností, dětičky?

A to je vaší budoucností, dětičky.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

A jsme u toho zase. Něco doporučit. Narvat do těch vašich hlav něco hodnotného. Proč? Aby se ucho nenudilo? Abyste světu nabídli svou neskonalou kultivovanost? Proč? Stojí o to svět? A stojíte o to vy?

A jsme u toho zase.

Lehněte si na postel, pokud jste neuvědoměle vstali. Zavřete oči a zaposlouchejte se do vlastní hudby.

Zní vaším srdcem andělské chóry? Hlučí vaše duše nadpozemskou hudbou?

Vyluzujete vůbec nějaký nosný zvuk, o který by se dala opřít myšlenka?

Zaposlouchejte se pečlivěji.

Že by?

Ne, to byly jen žaludeční šťávy.

Co dál? Tlukot srdečních chlopní. Chlopně, tudy protéká údajná láska. Do komor nablítá, chlopní znásilněná a tepením rozmělněná na prosté šukání. Oj, to nebylo nic vyššího. Zaposlouchejte se už sakra pečlivěji. Slyšet něco nelidsky svatého.

Tot' úkol dne. Ležíte? Neplazte se pro kafe ani pro cigaretu. Ležet a poslouchat!

Že by vám to jen nalhali? Že by zvuk nebes byl jen zvukem lidského ega, které není schopné se smířit s faktem, že srnky jsou prostě příbuzné? Žrát, šukat a umírat. Zaposlouchejte se do prostoru.

Slyšíte? Jste mu zcela ukradení.

Vyprstovaná přítomnost

Jak vulgární nadpis. Hned v úvodu se od něj distancuji. I s celou redakcí.

Což mi ovšem nebrání v tom, abych se o tématu nerozhovořil.

Definice vyprstování: Vyprstování je sexuální technika, kterou může objekt provádět sám na sobě či si praktiku může nechat provádět.

Pokud provádí vyprstování objekt sám, jedná se o onanii, pokud je vyprstováván, jedná se o onanii zprostředkovanou. Do pochvy se vloží prst, nalezne se poštvák a rajbluje se až k vyvrcholení objektu. Případně lze prstem zabloudit i hlouběji do pochvy. U homosexuálů probíhá taktéž vyprstování, ale poštvák budete hledat marně.

Říká se, že je lidstvo dobou ošukané, což je zcela mylné mínění. Pokud je objekt ošukan, vlezl si do běhu přirozenosti, pokud je vyprstován, vběhl do běhu umělého.

Doba je momentálně ve stavu, kdy bylo vyprstování ukončeno. Objekt se začíná stydět za své zvířecí řvaní, zprostředkovatel vyprstování si štítivě otírá prsty do povlečení a zhnuseně líbá objekt s ujištěním, že to bylo výborné, dost přehánění, že to bylo sakra překrásné a objekt je ujištěn o nehynoucí lásce. V obou hlavách, jak objektu, tak i zprostředkovatele, zní stud, nenaplnění, plýtvání silami, ztráta času.

Marnost nad marnost se rozlezla v obou hlavách. Ochablé mužství visí vedle ulepeného prstu a naběhlé ženství (odvozeno, jak jinak, od mužství) se započíná uzavírat.

Co asi bude k večeri? Dneska dávají hezký film v televizi. Dítě č. 1. se sepralo s dítětem č. 2. Dítě č. 3. propadá z matematiky, už zase, nebo spíše, stále ještě. Zdražili jízdenky. A rohlíky. A toaletní papír. Globální oteplování je prý regulováno globálním ochlazováním. A zadarmo!! Byly Vánoce a moc se nepovedly. Chceš ještě? Počkej. Za chvíli.

Vyprstována přítomnost leží před ulepenou budoucností a budoucnost bude zase chtít. Chceš ještě? Počkej. Vydrž, pro Boha!!! Za chvíli.

Mužství doby ochablo, již neční, netrčí, nevrcholí se kupředu. Jen je, což prostoru, hluchému k pláči i nadávkám, nestačí. Prostoru se zachtělo obětí ne objetí.

Předchozí věta byla trapně vyumělkovaná, není-liž pravda.

Rozpad a následné utužení Strany

Strana Strana se rozpadla. Proběhlo to pod pláštíkem noci a za použití zrelých perofixů. Sjezd odštěpenců, kteří chtěli právě se rodící politickou silou rozštěpit vedví, přepadla skupina skalních přívrženců. Spícím rozštěpeneckým vůdcům zrelými perořízky nařízli krevní řečiště a tím ho zanesli nečistotami. Za tři dny se rozštěpeneckí vůdci kroutili v mukách otravy krve na hrobnické lopatě.

Noci se snaží předseda Strany vlepít název – Noc dlouhých perořízeků. Doufejme, že se mu zadaří.

Zbytek rozštěpenců se opět přištěpil.

Předseda obvinil z incidentu parlamentní strany, které se, dle předsedy, pokusili Stranu rozložit, protože se báli její síly.

Jistě mu to všichni budeme ze soucitu věřit.

Co jiného nám zbývá.

Nic.

Antikvářovo pojednání o... Bohu jako jedině a poslední záruce pro možnost aktuálně existujícího nekonečna a také o tom, že právě ona různá nekonečna se všemi svými prapodivnými vztahy a vlastnostmi vlastně také jistým způsobem určují jedině a posledního ručitele své existence a jedině díky víře v jeho existenci a to existenci nadanou naprostou dokonalostí a vševědoudností si můžeme s aktuálními nekonečny pohrávat jako se skutečně existujícími objekty. Zamyslete se nad tím, jestli pro vás může skutečně aktuálně a cele nějak existovat třeba celá nekonečně veliká množina všech přirozených čísel. Pokud ano, potom máte přímo boží schopnosti jaksi naráz a cele vidět jaksi najednou celé to nekonečné množství včetně, a to je jistý protimluv, toho nejvzdálenějšího

Soulož...

Souložme o ceny.

Nějaké doneste a souložme.

Život je krátký a nesouložit o ceny je vlastně jeho zahazováním.

Také vám přijde, že byl časopis AK-29 v minulosti kultivovanější?

Asi ho přejmenujeme na něco sprostšího.

Třeba AK-48.

Jak často se červenáte?

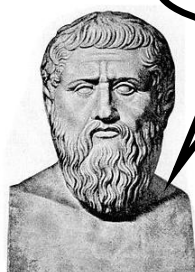
Soulož je společenská událost, jsme tedy kultivovaní stále až moc.

Nebojte, necháme toho.

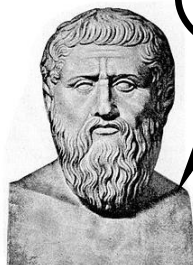
V roce 2084.

Pojednání o ...číslo, a to si musíte přeci jasně uvědomovat, že za něj přeci můžete s klidným svědomím položit nejenom další jedno číslo, ale přímo nekonečno dalších přirozených čísel a jistě vás přitom napadne, že k narůstání velikosti dochází jaksi mnohonásobně, neboť s každým dalším přidaným číslem se nám nejenom zvětšuje počet dosud vytvořených čísel, ale jaksi se zvětšují sama ta čísla, takže někde hodně daleko, někde, kde se jaksi limitně přibližujeme k nekonečnu zjistíme, že každé dané číslo v této oblasti a nejenom v ní, ale i v oblastech poměrně vzdálených od oné limity, nabývá přímo monstrózních rozměrů, a v oněch hodně vzdálených případech by nám nestačil k zapsání jediného čísla ani celý náš život a rulka záchodového papíru, na níž bychom se pokusili onen zápis provést by se sama povážlivě proměňovala v jakousi téměř nekonečnou roli... a to jsme pěkně prosím u obyčejných tak důvěrně známých přirozených čísel. Vždyť co už nám může být důvěrněji známo než třeba číslo jedna nebo třeba patnáct, ale i tady zjišťujeme při patřičných vzdálenostech, že se nám ona důvěrná obeznámenost jaksi ponaáhlu proměňuje v čirou hrůzu z obludných monster a hle, ono je takových děsů daleko více, nekonečněkrát více, ačkoli nám to připadá intuitivně jako holá nemožnost. Ano, co může být větší než ono nekonečno přirozených čísel a věřte nebo nevěřte, je toho daleko víc. Jistou představu o této prazvláštní skutečnosti nám může podat tzv. Cantorův diagonální řez a není to nic tak složitého, jak byste si snad zprvu mohli myslet. Začněte pod sebe řadit iracionální čísla. Výborně. To je první strana tabulky a vedle a podél zadávejte čísla přirozená, takže ke každému jednomu iracionálnímu máte jedno číslo přirozeně. Zkuste si to napsat a teď ved'te skrze svoji sestavu iracionálních čísel tzv. diagonální řez a vyleze vám jedno další iracionální číslo, ke kterému ovšem již nemáte žádné další číslo přirozené a vida, máme tady něco většího, než je celek všech přirozených čísel. Anebo si představte místo přirozených čísel anděly, ano anděly. Zkrátka místo jedničky umístíte na číselnou osu anděla, místo dvojky dalšího a tak dále, takže jich budete mít po nějakém čase přímo nekonečně mnoho. Ted' uvažte, že každý z vašich andělů má dvojce křídla...snad vám nemusím dále říkat, co to znamená....aby toho nebylo málo, nakonec zjistíte, že těch různě velikých nekonečných nekonečen je nekonečně mnoho a Cantor do toho vnesl jistý pořádek, když zavedl tzv. kardinální čísla označující mohutnost neboli velikost těch různě velkých nekonečen a každou z nich si můžete proměnit v množinu a tu si můžete označit příslušným kardinálním číslem a úplně vše, doslova vše, můžete také označit nějakým znakem a nyní můžete začít dumat nad tím, co to vlastně všechno znamená a alespoň ve své mysli se můžete podívat nad jedním zajímavým faktem a říci si. Nu to je pěkné, takže úplně vše jsme si označili třeba písmenem U, což je **VLASTNĚ NĚJAKÝ OBJEKT A NENÍ TADY JEDINÝ DŮVOD PRO TO, PROČ BYCHOM SI NEMOHLI VYTVOŘIT TŘEBA DALŠÍ OBJEKT JAKO U1 obsahující úplně vše plus U a potom může přijít U2 a otázka má-li to vše vlastně vůbec nějaký konec, jestli je vlastně něco jako jedno úplně uzavřené vše vlastně možné a jestli jaksi z principu nic takového jako úplně vše můžeme alespoň abstraktně vytvořit a jestli nám taková pochyba přijde na mysl tak potom si budeme muset připustit, že alespoň principiálně budeme muset přehodnotit ideu Boha jakožto jakéhosi v sobě uzavřenému všechnu, ale vůbec to ještě nemusí znamenat úplné zavržení naší představy o Bohu, toho nejlepšího, co nás mohlo kdy potkat. V případě nemožnosti uzavřeného objektu obsahujícího vše zde máme možnost představit si Boha jako stále se zvětšující a narůstající cosi.....**

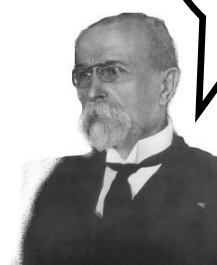
Tady je zase díra!

Jsem ikona

Udělalí
to ze mě

I mě
zkameněli
do paměti a
přitom
jsem chtěl
tak umřít